

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 28 MEI.

Kiezingen van den 27 mei.

KANTON TONGEREN.

1e bureel. Kiezers der stad. — 278 stemmers.

MM. Jaminé bekamt 210 stemmen.
de Bellefroid » 252 »
de Grunne » 190 »
Slegers » 191 »

2e bureel. Kiezers der buiten gemeentens. — 249 stemmers.

MM. Jaminé bekamt 226 stemmen.
de Bellefroid » 221 »
de Grunne » 242 »
Slegers » 242 »

Vervolgens zijn de vier uitgaande leden herkozen.

Hasselt. — MM. Nagels, Croonenberghs, de Corswarem en Roelands, katholieke kandidaten zijn gekozen.

Sichen Sussen en Botré. — 502 stemmers.
MM. Stas bekamt 261 stemmen.
Reynders » 232 »

M. Froimont had zijn kandidatuur terug getrokken.
Vervolgens zijn MM. Stas en Reynders herkozen.

Bilsen. — MM. de Mathys, Daenen en Gielen, katholieke kandidaten, zijn zonder tegenstand gekozen.

Maaseyk. — MM. Van Gameren, Nyssens en Schoolmeesters, katholieke kandidaten worden gekozen. M. Van Gameren vervangt M. Kösters, liberaal uitgaande lid.

St-Truiden. — De gansche lijst der katholieken wordt gekozen, te weten: MM. II. de Pitteurs, Van Brienen, de Menten en Caruyvels.

Borgloon. — MM. Daris, de Borman, Marschal en Wagemans, uitgaande leden, worden zonder tegenkanting gekozen.

Mechelen. — MM. Hermans, Peeters en de Caritat, katholieke kandidaten worden herkozen.

De uitslag der kiezingen is door het gansch land zeer gunstig geweest voor de katholieke denkwijze. Ziehier de resultaten in de voornaamste plaatsen waar strijd was tusschen de kandidaten der beide partijen.

Antwerpen. — De gansche lijst der katholieken wordt gekozen met eene zeer groote meerderheid van stemmen.

Mechelen. — Zes katholieken zijn gekozen. Onder de aftredende leden bevonden zich vijf liberalen en een katholieke. Van de vijf liberalen is er geen een herkozen. De gekozen zijn MM. Broers, de Pauw, Kempeneer, Van Melckebeke, De Meester en Erix. Dat doet eer aan de stad Mechelen.

Leuven. — Bij den eersten scrutin worden gekozen MM. Fizenne, Vanderuawera, Tops en Lints, liberale uitgaande leden, alsook M. Roberti, notaris en katholieke kandidaat.

Bij de ballotering tusschen MM. Pouillet, katholieke kandidaat en Bosmans, liberale, wordt deze laatste gekozen.

Namen. — Negen katholieken en een liberaal worden bij de eerste stemming gekozen. Te Lier, Aalst, Audenarde, Dendermonde, Eecloo, St-Nicolaas, Kortrijk, Yperen, Veurne, Thielt, Roesselaere, Dixmude, Soniën, Aubel, Dinant, Philippeville, Bastogne, Neufchateau, Virton, hebben de katholieken overal de overwinning behaald.

Te Verviers zijn bij de eerste stemming gekozen MM. Peltzer en Mullendorf, liberalen. Bij de ballotering worden MM. Flechet, Olivier en Vanderstraeten, liberalen, gekozen.

In het meeste deel der andere plaatsen die hierboven niet gemeld zijn was geen strijd.

Portretten der Ministors.

De portretten der weggezonden ministors bevonden zich op het bureel van den Postrijder ter beschikking der onderschrijvers.

Brieven uit Rome.

De 12 deser ontving Z. H. eene Spaansche deputatie, welke hem een aanzienlijk geschenk

in geld en een van talrijke handteekeningen voorzien album overhandigde.

De Paus de afgevaardigden in huone moedertaal antwoordende, heeft de hoop uitgedrukt, dat de zware proef welke Spanje op dit oogenblik doorstaat, moge dienen en leiden tot voordeel van de Kerk en den godsdienst.

De Spaansche natie, voegde hij er bij, zal zich bevestigen; de vereeniging der geestelijkheid met het volk zal den vrede des rijks doen wederkeeren en het geloof versterken. Dat de apostolische zegening, zeide hij, Spanje ijverzuchtig make op het behoud zijns geloofs en zijne gehechtheid aan den Heiligen Stoel.

Ten gevolge van opdelvingen te Jupille, heeft men de overblijfsels ontdekt van eene zeer aanzienlijke gallo-romeinsche woning, stukken van een merkwaardig mozaiek, vazen van verschillende soort in fijn aarde, schriftstijlen, kopnaalden, eenige munten en eene groote hoeveelheid romeinsche tichels; daarenboven vele stukken van uiterst merkwaardige vazen, met maskers of hoofden met gekrulde haarden en haar, en andere versierselen. Het oudheidskundig instituut van Luik, dat de ontdekking gedaan heeft, is voornemens gansch het terrein van Gille-Coq te doorgraven. De minister van binnenlandsche zaken stelt een groot belang in deze ontdekkingen, en heeft beloofd tusschen te komen in de kosten van opdelving op dit groot terrein.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

EEN VROUW DER COMMUNE.

Sinds geruimen tijd was het niet zoo woelig en druk in de gerechtszalen te Versailles als den 13^e laasteden. Er stond toen namelijk eene vrouw terecht, Augustine Chiffon genaamd, die tijdens de regering der Commune den schoonen bijnaam « la Terreur », die zij in haar kwartier droeg, waardig gehandhaafd heeft.

Zij had haar man met geweld naar de wallen gedreven. Versierd met een langen rooden sjerp en een revolver in den gordel, inspekteerde zij de barricade van Austerlitz en die van den boulevard Mazas, moedigde de strijdenden aan en rekwierde met geweld in de naburige herbergen den noodigen jenever, om de vermoede soldaten een weinig te versterken.

Den 25 mei valt een gefedereerde op de barricade van Mazas gewond aan hare zijde neer; zij neemt hem op hare schouders en brengt hem in een winkel, waaruit zij de bewoners verjaagt. Den volgenden morgen liep zij met bloede handen door de straat onder 't roepen van: ik heb er twee neergelegd.

Daags na het binnenrukken der Versaillesrs werd zij tegen eenen muur geplaatst om gefusilleerd te worden. Vuurt! roept zij eensklaps de soldaten toe, maar ik heb de gewonden verzorgd.

Bij het hooren van die woorden zakken de reeds geschouderde geweren, en de dienstdoende officier laat haar naar de gevangenis voeren.

Men begrijpt lichtelijk dat deze feiten voldoende waren, om voor haar proces de algemeene belangstelling gaande te maken.

Gedurende de gansche zitting van den krijgsraad, gedroeg Augustine Chiffon zich, zooals men van haar kan verwachten, namelijk verregaand onbeschaamd.

Een geweer dragen: daartoe was zij tot haar spijt te zwak, zegde zij, anders zou zij het gedaan hebben. Overigens had zij niet geplunderd, zooals in de akte van beschuldiging stond, maar eenvoudig de gewonde gefedereerden verpleegd.

Zij vreesde geen straf, want ze had een jaar op de pontons doorgebracht en daar zooveel geleden, dat ze om niets gaf, al werd zij ook ter dood veroordeeld. Dit laatste wilde zij zelfs.

Vooraf tegen de getuigen geraakte zij meermalen in woede. Als een razende beet zij zich soms in de vingers en brulde dat alles schandelijk gelogen was, wat tegen haar werd getuigd.

Toen haar advokaat het ambalhave wilde doen voorkomen alsof zij ziinneloos was en daarom den raad gaf haar in een gekkenhuis op te sluiten, viel zij hem in de rede met de opmerking dat zij tegeu die woorden protesteerde. Toen haar ten slotte gevraagd werd of zij nog iets te zeggen had, riep zij uit: « Ik verlang den dood. Ja, den dood, maar ik begeer de republiek met de Commune. Ja, leve de Commune! »

Terwijl zij uit de zaal werd verwijderd, herhaalde zij dien kreet meermalen, er bijvoegende, dat de Versaillesrs te laf waren geweest om haar te doden, en dat haar rechtters even laf zouden zijn.

Blootshoofds bereikte zij eindelijk de deur,

om na weinig tijds op nieuw te verschijnen en haar vonnis te hooren. Twintig jaren tucht-huisstraf klonk het door de zaal en onmiddellijk werden die woorden gevolgd door een gelach van de belleveeg, die spottend opmerkte, dat zij het wel geraden had: ze waren te laf om haar ter dood te veroordeelen. 't Is wat, ging zij voort, twintig jaren: na verloop daarvan ben ik pas 55 jaar oud en nog krachtig genoeg; 't zal bovendien zoo lang niet meer duren, of er zal wel weér eene nieuwe Commune aan het bestuur zijn.

Spanje.

Madrid, 24 mei.

De ministerieële crisis duurt voort. De Koning heeft gesprekken gehad met de voorzitters der Kamers, alsook met verscheidene politieke mannen; doch hij heeft niemand bepaald belast met de vorming van een nieuw kabinet.

De tijdingen wegens den opstand zijn voortdurend gunstig voor het gouvernement.

Galicië, waar Lamaniego onlangs is ingedrongen, heeft op enige dagen aanzienlijke Carlistische strijdmachten vereenigd. Men denkt dat die beweging zoo gewichtig zal zijn als die der beide Castiliën.

Wat Catalonië betreft, behalve eene beweging, die eersdaags in eene zijner groote steden zal uitbarsten, verzekert een gisteren ontvangen brief, dat Tristany, tot commandant-generaal der provincie benoemd, op dit oogenblik aan het hoofd moet zijn van eenige bataillons, tot achtervolging der in dit prinsdom weinig talrijke troepen van Amedeus.

Madrid, 26 mei.

Het nieuw ministerie is als volgt samengesteld; MM. Topete, zeemacht en het interim van oorlog; Ullos, buitenlandsche zaken; Groissard, justicie; Elduayen, financiën; Balaguer, openbare werken; Ayala, koloniën, Gaudau, binnenlandsche zaken.

Maarschalk Serrano is tot voorzitter van den ministerraad benoemd en zal de portefeuille van oorlog nemen. Admiraal Topete zal tijdens de afwezigheid van den veldmaarschalk het voorzitterschap van den raad bekleeden.

Het nieuw ministerie zal heden den eed in handen des konings afleggen.

Madrid, 25 mei.

Er is eene bende oproerlingen verslagen in de provincie Barcelona, twaalf doden en negen krijgsgevangenen achterlatende.

Er zijn benden oproerlingen verschenen in de provinciën Guadaluajara, Valencia en Santander.

De Carlisten hebben eenen noorder-postreijn staande gehouden aan den kilometrieke paal 509 en zich van de korrespondentie meester gemaakt.

De bende van Caceres is ontbonden en de bende van Burgos op de vlucht gedreven.

De koning heeft zich gisteren per telegraaf met maarschalk Serrano onderhouden. De uitslag van dit onderhoud was de aanneming van den veldmaarschalk, om zich met de vorming van een nieuw ministerie te gelasten. Daar hij echter de Baskische provinciën niet kan verlaten alvorens die geheel onderworpen zijn, heeft maarschalk Serrano, den admiraal Topete die zending opgedragen, welke ad interim, de portefeuille van oorlog genomen heeft. Admiraal Topete heeft onderhandelingen gehad met de voorzitters van de Cortès en den Senaat, met de ontslaggevende ministors en met de bijzonderste personen der meerderheid.

Men verzekert dat hij heden het kabinet zal kunnen samenstellen.

Zes honderd Carlisten zijn door Villafranca, in de provincie Guipuzcoa getrokken en hebben de telegraafdraden tusschen Bearin en Zumarraga doorgesneden.

De voorwacht van generaal Moriones heeft eenige geweerschoten gewisseld met eene bende Carlisten, die ongeveer acht honderd man sterk is en onder bevel staat van Carasa. De Carlisten lieten een doode, verscheidene gekwetsten en drie krijgsgevangenen achter.

De bende van Palencia is verslagen en liet twee doden en het slagveld. Twee mannen vielen als krijgsgevangenen de gouvernementstroepen in handen.

Ognate, 22 Mei.

Ognate is een stadje van omtrent 4200 zielen, in de provincie Guipuzcoa, te midden der bergen gelegen, met eenen slecht onderhouden weg, op gelijke afstand van den ijzeren weg, die uit

Villafranca vertrekt, en dien, welke van Vergara naar Mondragon loopt. Het ligt bijna op de grenzen van Biscaye en is wel geschikt om den burgeroorlog in de hand te werken.

In den nacht van vrijdag tot zaterdag bracht een aanzienlijk getal carlistische benden den nacht te Ognate door, die onder het bevel van Uribarri, Cuevillas, Amilibia en andere *cabecillas* stonden. Hun getal bedroeg ongeveer 3500 man, welke meestendeels hadden deel genomen aan het gevecht te Manria.

Het inzicht van den opperbevelhebber Uribarri scheen, om in dit gedeelte van Guipuzcoa de andere benden van Navarra, Alava en Biscaye samen te trekken. De gouvernementstroepen hebben waarschijnlijk aan den carlistischen aanvoerder den tijd niet gegeven om zijn plan uit te voeren. Er had eene botsing plaats, waarin de soldaten van Amedeus de overhand behielden, zooals te Manria, ondanks al den moed der Carlisten, overhand welke moet toegeschreven worden aan de werking der artillerie, welke veel nadeel toebreacht aan de troepen van den pretendent.

In dit gevecht, hetwelk twee uren duurde, muntte vooral het bataillon Mendigarría uit, dat de Carlisten met de bajonnet aanviel en vele zijner officiers verloren.

De Carlisten weken achteruit, en verdeelden zich in kleine benden, welke hunne doden en gekwetsten medevoerden en in de bergpassen verdwenen. Er werden geen krijgsgevangenen gemaakt, daar de uitslag van het gevecht bijna geheel door het grof geschut bepleit werd.

Mexiko.

In berichten uit Mexiko, van de helft der maand april, door een gaacht duitsch dagblad « de Kölnische Zeitung » medegedeeld, wordt het volgende gemeld: Het is ongelooftijk hoevele valsche berichten omtrent den toestand van dit land in Europa verspreid worden. Waarschijnlijk zijn het meereendeels Noord-Amerikaansche bladen, waaruit zij ontleend worden, en deze verdienen weinig geloof; vooral in den laatsten tijd leggen zij zich er op toe onjuiste of geheel valsche tijdingen te verspreiden, ten einde Mexiko in het allerongunstigste licht te doen voorkomen en daardoor de zucht tot inlijving van dat land, welke zich in de Vereenigde-Staten meer openbaart, te rechtvaardigen.

Onze toestand is wel niet van dien aard dat hij als voorbeeld gesteld zou kunnen worden, maar verdient toch ook niet die verregaande minachting, welke New-Yorksche dagbladen aan den dag leggen. De regering tracht met eerlijkheid en goede trouw de verwarde aangelegenheden in orde te brengen, en het is geene geringe verdienste voor Juarez, dat hij zich in weerwil van tenen opstand, die zijne vertakkingen door het gehele land verspreidde, heeft kunnen staande houden zonder eene gedwongen geldleening of verhoogde belastingen te heffen ja dat hij mettegenstaande de moeilijke omstandigheden de ingewikkelde Californische kwestie met de Vereenigde-Staten geheel heeft weten te regelen; om niet te spreken van de jongste verbeteringen die hij in het schoolwezen en de zaken van handel en verkeer tot stand heeft gebracht.

Nadat Rocha en Alatorre de strijdkrachten van Porfirio Diaz in januari verslagen hadden, trok de eerstgenoemde naar Zacatecas, waar het hem gelukte in de vorige maand aan de vijandelijke generaals Trevino, Martinez, Garcia de la Cadena en Trinidad-Garcia eene volkomen nederlaag toe te brengen, waarbij het grootste gedeelte der artillerie en de krijgskas in zijne handen vielen, en ten gevolge waarvan de opstandelingen, overal vervolgd, genoodzaakt waren zich te verstrooien. De opstand is dus als geëindigd te beschouwen. Daardoor is echter de rust nog niet geheel hersteld, want nog altijd zwerven eukle benden, die door afpersingen en rooverijen onder den naam van Regeneradores de las garantias individuales en Reconstrutores de la Constitucion vooral het land tusschen Puebla en Mexiko onveilig maken. Bij de krachtige maatregelen der regering is het intusschen te verwachten, dat deze wanordelijkheden, gelijk mede de onlangs te Yucatan uitgebroken onlusten, weldra een einde zullen nemen.

Den 2 april heeft het congres te Mexiko het tweede tijdvak zijner zitting begonnen. In de openingsrede deed de president Juarez uitkomen dat het noodig is de hem in december verleende buitengewone volmacht, welke thans ten einde loopt, nog voor eenigen tijd te verlengen. De werkzaamheden aan de spoorwegen worden geregeld voortgezet. Tegen het einde van dit jaar zal de weg tusschen Vera-Cruz en de hoofdstad geheel voltooid zijn; de reis, welke thans nog twee dagen duurt, zal dan in eenen dag afgelegd worden.